

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 51. Epistola ad Volusianum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](#)

Sæculum V. bella gerere esse prohibitum, cum ibi militantium officia præscribantur; si tales nobis milites dentur, tales sint in Provinciis populi, mariti, uxores, liberi, Domini, Servi, Reges, Judices, tales sint tributis exigendis Præfecti, & ea pendent, si quisque in sua conditione vita talis sit, qualem Lex Christiana esse exigit, neminem mortalium dicturum, hanc Legem Bono Reipublicæ adversari.

Si Principibus Christianis objiciatur, quod Imperio Romano ruinam parassent, id per calumniam jaçtari, cum jam ante illatam Evangelii lucem, conquestus fuisse Salustius, avaritiam, fastum, luxuriam evertere cœpisse Rem publicam. Juvenalem vitiorum istorum progressum observasse, quantumque Romani diversissent a Majorum suorum frugalitate, & paupertate, illis scilicet virtutibus, quibus Imperii Majestas fundata esset; Deum, quidquid virtutis etiam sine vera Religione in Romanis fuisset, data Potentia temporali remuneratum. S. Augustinus, ut utilissimam materiam ex ipsis visceribus pertractaret, haud multo post magnum opus de Civitate Dei, eidem Marcellino dicatum, scribere cœpit.

§. LI.

Epistola ad Volusianum.

Volusianus, ad quem S. Augustinus eodem

ibidem tempore notissimam epistolam ^{Sæculum V.}
scripsit, ex Romana Nobilitate genus du- ^{A. C. 412.}
cebat, Albinæ Frater, & junioris Melan-
niæ agnatus. Necdum Christiana Sacra
prositebatur, sed humanis litteris, & Phi-
losophia instructissimus erat. S. Augu- ^{ep. 132. al.}
stinus suaserat, ut Sacras Scripturas, eas ^{i. v. not. ibid.}
principue, quas SS. Apostoli exarassent,
legeret, ut ad legendos Prophetas, ab
ipsis citatos, excitaretur. Simul exoritu-
ras legenti difficultates soluturum se pro-
mittebat. Factum etiam, ut Volusianus ^{ep. 135. al. 2.}
quasdam quæstiones de Incarnatione
Verbi, & JESU Christi miraculis S. Au-
gustino proponeret, sub finem adjungens:
*in aliis Episcopis toleratur aliquatenus ig-
norantia, sed quando Augustinum inter-
rogamus, quidquid ignorat, Religioni de-
esse putamus.* Marcellinus Volusiani ami-
cus huic epistolæ illam conjunxit, ad
quam modo responsoriæ retuli. S. Au-
gustinus in response ad Volusianum di-
cit; Verbum Dei, cum corpus voluisse ^{ep. 137. c. 6.}
assumere, ut se nobis sensibilem redde- ^{7. Et c.}
ret, illud ex Virgine sumpsisse, & cum
eo omnes naturæ humanæ infirmitates,
ut se vere hominem esse probaret. Deum
unitum esse homini, ut JESUS Christus in ^{n. II.}
una Persona subsisteret, sicut anima, in
unoquoque homine corpori unita, unam
tantum Personam constituit, ea solum dif-
ferentia, quod facilius concipiamus unio-
nem

Sæculum V. nem duarum rerum incorporearum, quæ sunt Verbum Divinum, & Iesu Christi anima, quam duarum rerum, sicutam mæ, & corporis nostri, quorum alterum utique corporeum est. Iesum Christum venisse, non solum ut homines omnem veritatem doceret, sed etiam ut necessarium ad salutem auxilium tribueret.

n. 13. Augustinus deinde miraculorum ejus magnitudinem ostendit; ea quidem Gentes non negabant, sed his confusa miracula Apollonii, Apuleji, aliorumque Magorum opponebant. Tandem omnia pro

n. 15. Religione Christiana argumenta ex concinnato compendio totius Historia, ut Religionem spectantis, a vocatione Abraham ad sua usque tempora colligit.

§. LII.

Epistola ad Macedonium.

ep. 152. ap. 153. al. 54. n. 3. Sanctus Augustinus non tantum pro Domini natistis intercedebat, sed omnis genitus reos ab ultimo suppicio, pro omnibus Episcoporum more, liberare satagebat; hæc est materia prolixæ epistolæ ad Macedonium, Africæ Vicarium, data, quæ ejus hac super quæstione consilium extiterat. S. Augustinus respondet: *nobis quidem peccatum non probatur, sed miserebet nos hominis, dum simul crimen detestamur;* & cum in bac tantum vita locus emendationi esse possit, *Charitas, qua in Genus*